

**WERYFIKACJA WIEDZY Z ZAKRESU PRZEDMIOTÓW PRAWO
ADMINISTRACYJNE I PRAWO SĄDOWO-ADMINISTRACYJNE DLA
APLIKANTÓW III ROKU SZKOLENIA**

25 MARCA 2022 R.

1. Po zapoznaniu się z poniższym stanem faktycznym, jako należycie umocowany pełnomocnik Anny Nowak, zamieszkałej w Warszawie (00-555) przy ulicy Kollerua 58 - adwokat Maria Skalska, prowadząca Kancelarię Adwokacką adwokat Maria Skalska, ul. Marszałkowska 11/1a, 00-001 Warszawa, do której Anna Nowak zwróciła się o pomoc prawną po doręczeniu jej postanowienia Wojewody Mazowieckiego, proszę przygotować skargę do wojewódzkiego sądu administracyjnego, albo w przypadku uznania, że brak jest podstaw do jej wniesienia, proszę sporządzić opinię prawną o braku podstaw do wniesienia skargi, z uwzględnieniem interesu reprezentowanej strony .
2. Data pracy zawierającej rozwiązanie winna wynikać z przedstawionego poniżej stanu faktycznego.
3. Należy przyjąć, że opisane w treści stanu faktycznego wszystkie dokumenty, zostały sporządzone i złożone we właściwej formie i podpisane przez uprawnione osoby, a także zawierają wszystkie wymagane prawem adnotacje i pieczęcie.
4. Należy przyjąć, że postanowienie GINB z dnia 23 marca 2022 r. jest ostateczne i zostało doręczone stronie w dniu 25 marca 2022 r.
5. W przypadku sporządzenia skargi, należy przyjąć, że: a) właściwym sądem jest Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, ul. Jasna 2/4, 00-013 Warszawa oraz b) określić wysokość wpisu sądowego,
6. Po sporządzeniu skargi lub opinii należy wskazać, czyj podpis powinien znaleźć się pod tym pismem.

Stan faktyczny do zadania:

Decyzją nr 123/20 z dnia 24 lutego 2020 r. Prezydent m. st. Warszawy po rozpoznaniu wniosku Jana Kowalskiego z dnia 3 stycznia 2020 r. o zatwierdzenie projektu budowlanego i udzielenie pozwolenia na budowę budynku mieszkalno - usługowego (trzykondygnacyjnego), na działce o nr ewidencyjnym: 987, obręb 786 przy ulicy Kollerua 56 w Warszawie, działając na podstawie art. 28 ust. 1, art. 33 ust. 1, art. 34 ust. 4 i art. 36 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, zatwierdził projekt budowlany (projekt zagospodarowania działki oraz projekt architektoniczno-budowlany) i udzielił pozwolenia na budowę, dla Jana Kowalskiego, budynku mieszkalno-usługowego trzykondygnacyjnego, na działce o nr ewidencyjnym nr: 987, obręb 786 przy ulicy Kollerua 56 w Warszawie, według projektu budowlanego opracowanego przez mgr inż. Adama Tomaszewskiego, posiadającego uprawnienia budowlane w specjalności konstrukcje budowlane, nr upr. 44321/Wr/18, wpisanego na listę członków Mazowieckiej Okręgowej Izby

Inżynierów Budownictwa za nr.: 66/L/B-09/Kon/19 z zachowaniem precyzyjnie opisanych w treści decyzji warunków (zgodnie z art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane), w zakresie: 1) szczególnych warunków zabezpieczenia terenu budowy i prowadzenia robót, 2) czasu użytkowania tymczasowych obiektów budowlanych oraz 3) szczególnych wymagań dotyczących nadzoru na budowie.

W dniu 13 listopada 2020 r. do Wojewody Mazowieckiego wpłynęło pismo Anny Nowak, współwłaścicielki działki ew. nr 989, obręb 786, położonej przy ulicy Kollerua 58 w Warszawie, w którym domagała się ona wszczęcia z urzędu postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji nr 123/20 z dnia 24 lutego 2020 r., wydanej przez Prezydenta m.st. Warszawy, z uwagi na „tkwiące w jej treści rażące naruszenia prawa” – tj.: brak ustalenia w myśl art. 28 ust. 2 w zw. z art. 3 pkt 20 ustawy Prawo budowlane obszaru oddziaływania obiektu, a tym samym pominięcie Anny Nowak i jej brata Sebastiana Nowaka (współwłaściciela działki ew. nr 989), jako stron postępowania w sprawie wydania decyzji, sprzeczność decyzji z przeznaczeniem nieruchomości w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, nieprawidłowe określenie w decyzji powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki, niekompletność wniosku inwestora w zakresie danych charakteryzujących wpływ inwestycji na środowisko oraz naruszenie przepisów rozporządzenia w sprawie warunków technicznych.

Pismem z dnia 3 grudnia 2020 r. Wojewoda Mazowiecki poinformował Annę Nowak, że organ nie dostrzegł okoliczności uzasadniających wszczęcie z urzędu postępowania w przedmiocie stwierdzenia nieważności decyzji Prezydenta m. st. Warszawy z dnia 24 lutego 2020 r.

W dniu 21 grudnia 2020 r. Anna Nowak złożyła do Wojewody Mazowieckiego wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Prezydenta m. st. Warszawy z dnia 24 lutego 2020 r. o nr 123/20 przytaczając ponownie argumentację, która była przedmiotem wniosku z dnia 13 listopada 2020 r. Ponadto Anna Nowak podniosła, że w jej ocenie podstawą do stwierdzenia nieważności decyzji winien być art. 156 § 1 pkt 2 kpa.

Pismem (zawiadomieniem) z dnia 30 grudnia 2020 r. Wojewoda Mazowiecki zawiadomił Jana Kowalskiego, Annę Nowak oraz Sebastiana Nowaka o wszczęciu postępowania w przedmiocie stwierdzenia nieważności decyzji Prezydenta m. st. Warszawy o nr 123/20.

W dniu 15 stycznia 2021 r. do akt postępowania wpłynęło obszerne pismo Jana Kowalskiego, w którym wyjaśnił on organowi jak przebiegał proces inwestycyjny, że obiekt jest już prawie posadowiony na nieruchomości, że cała procedura uzyskiwania pozwolenia na budowę oraz sama budowa przebiegała zgodnie z przepisami prawa, w tym zgodnie z decyzją o pozwoleniu na budowę oraz z zachowaniem opisanych w jej treści warunków. Jan Kowalski wniósł o wydanie decyzji odmawiającej stwierdzenia nieważności decyzji o pozwoleniu na budowę z dnia 24 lutego 2020 r.

Do akt wpłynęły również pisma Anny Nowak oraz Sebastiana Nowaka, w których powtórzyli oni argumentację zawartą we wniosku.

Strony zostały zawiadomione o możliwości zapoznania się z aktami sprawy.

W dniu 5 lutego 2021 r. Wojewoda Mazowiecki, na podstawie art. 105 § 1 kpa, decyzją nr WM/211/21 umorzył w całości postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji Prezydenta m. st. Warszawy. W uzasadnieniu decyzji Organ wskazał, że Anna Nowak nie posiada przymiotu strony albowiem nie brała udziału, jako strona, w postępowaniu, w którym wydano decyzję o pozwoleniu na budowę.

Anna Nowak, w ustawowym terminie, zaskarżyła decyzję Wojewody Mazowieckiego do Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego (dalej jako: GINB), który po rozpatrzeniu odwołania, decyzją z dnia 14 kwietnia 2021 r., na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 kpa utrzymał w mocy decyzję Wojewody Mazowieckiego, uznając za własne wywody i argumenty zawarte w decyzji organu I instancji.

W ustawowym terminie Anna Nowak zaskarżyła decyzję GINB skargą do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, który po jej rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 września 2021 r. (sygn. akt: II SA/Wa 12345/21) uchylił decyzję GINB oraz poprzedzającą ją decyzję Wojewody Mazowieckiego oraz zasądził zwrot kosztów postępowania do Organu na rzecz Skarżącej.

W uzasadnieniu wyroku Sąd wskazał, że stroną postępowania administracyjnego, w tym postępowania nadzwyczajnego o stwierdzenie nieważności decyzji może być jedynie ten podmiot, którego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie. Mieć interes prawny w postępowaniu administracyjnym oznacza ustalić przepis materialny prawa powszechnie obowiązującego, na którego podstawie można skutecznie żądać czynności organu z zamiarem zaspokojenia jakiejś potrzeby, albo żądać zaniechania lub ograniczenia czynności organu sprzecznych z potrzebami danej osoby. Przechodząc na grunt rozpoznawanej sprawy, Sąd wskazał że interes Skarżącej nie może być rozważany w oderwaniu od przepisów ustawy Prawo budowlane oraz przepisów kodeksu postępowania administracyjnego (art. 28 kpa). W konsekwencji, w ocenie Sądu organy obu instancji naruszyły art. 7 i 77 § 1 kpa poprzez niedostateczne rozważenie charakteru planowanej inwestycji, zwłaszcza w kontekście: jej oddziaływania wynikającego z jej gabarytów, planowanej do prowadzenia na niej działalności oraz w kontekście przenikania i ingerowania na działkę Skarżącej. Sąd wskazał również, że organy obu instancji w sposób nieprawidłowy uznały, że Annie Nowak nie przysługuje status strony. W ocenie Sądu aprioryczne założenie, że podmiot żądający stwierdzenia nieważności decyzji nie posiada przymiotu strony tylko z tego względu, że nie brał udziału, jako strona w postępowaniu, w którym ją wydano, jest wadliwe. W każdym bowiem przypadku konieczna jest weryfikacja, czy podmiot który żąda stwierdzenia nieważności decyzji nie posiada interesu prawnego w sprawie. W niniejszej sprawie posiadanie nieruchomości Anny Nowak i jej odległość od nieruchomości inwestora winny świadczyć o tym, że pozostaje ona w obszarze oddziaływania obiektu.

Rozpatrując ponownie sprawę, Wojewoda Mazowiecki postanowieniem nr 556/21 z dnia 22 listopada 2021 r., na podstawie art. 61 a § 1 kpa odmówił wszczęcia postępowania w przedmiocie stwierdzenia nieważności decyzji nr 123/20 z dnia 24 lutego 2020 r. Prezydenta m. st. Warszawy, w której organ zatwierdził projekt budowlany i udzielił pozwolenia na budowę dla Jana Kowalskiego budynku mieszkalno - usługowego trzykondygnacyjnego, na działce o nr ewidencyjnym nr 987, obręb 786 przy ulicy Kollerua 56 w Warszawie, według projektu budowlanego opracowanego przez mgr inż. Adama Tomaszewskiego, posiadającego uprawnienia budowlane w specjalności konstrukcje budowlane nr upr. 44321/Wr/18, wpisanego na listę członków Mazowieckiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa za nr 66/L/B-09/Kon/19.

W uzasadnieniu postanowienia wskazano, że po przeprowadzeniu wyczerpującego postępowania wyjaśniającego organ dostrzegł nową okoliczność, która przesądziła o rozstrzygnięciu, a która nie była przedmiotem rozważań organu przy wydawaniu decyzji nr WM/211/21 z dnia 5 lutego 2021 r. a mianowicie, że Anna Nowak musiała mieć świadomość, że nie ma interesu we wszczęciu postępowania, gdyż pierwotnie, pismem z dnia 13 listopada 2020 r. wystąpiła do Wojewody o wszczęcie postępowania nieważnościowego z urzędu, a nie na wniosek, co oznacza że akceptowała fakt, iż nie posiada przymiotu strony. Poza tym Organ podniósł, że Anna Nowak nie brała udziału w postępowaniu w przedmiocie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę; Prezydent m. st. Warszawy nie uznał jej wówczas za stronę postępowania a jej nieruchomości nie została wskazana (w decyzji), jako pozostająca w obszarze oddziaływania inwestycji. Organ podniósł również, że Anna Nowak we wniosku z dnia 21 grudnia 2020 r. o stwierdzenie nieważności decyzji, nie wykazała, że posiada interes prawny we wszczęciu postępowania. Sam fakt powoływania się na immisje oraz uciążliwość działalności usługowej, która dopiero zaczyna być prowadzona na nieruchomości inwestora jest w ocenie Organu niewystraszający.

Anna Nowak w ustawowym terminie wniosła zażalenie na postanowienie Wojewody Mazowieckiego, w którym zarzuciła organowi przede wszystkim niewyczerpujące przeprowadzanie postępowania wyjaśniającego i w konsekwencji niepełne i niewszzechstronne ustalenia co do tego, że jest stroną postępowania.

GINB postanowieniem z dnia 23 marca 2022 roku, w trybie art. 138 § 1 pkt 1 w zw. z art. 144 kpa utrzymał w mocy postanowienie Wojewody Mazowieckiego. Uzasadnienie postanowienia powtarzało argumenty organu pierwszej instancji. Odnosząc się zaś do zarzutu Anny Nowak organ wskazał, że postępowanie wyjaśniające przeprowadzone przez organ po uchyleniu decyzji przez Sąd administracyjny było wszechstronne i zostało dokonane w oparciu o treść art. 7, 77 § 1 i 80 kpa.

Postanowienie zostało doręczone Annie Nowak w dniu 25 marca 2022 r. W tym samym dniu Anna Nowak udała się do Kancelarii Adwokackiej adwokat Marii Skalskiej, prosząc ją o pomoc w sprawie.